

Cal tenir conformitat

LLUIS CAPDEVILA

АРТЕСНЕ 31

Quant a la reforma del Cos de Seguretat, diqueu que així com ara és mínim el nombre de guardes d'assalt, en el succeïssor serà a la inversa. Els serveis

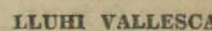
Roberts havia sortit a passejar amb el seu automòbil, i com que la tendadora portava una tassa de cafè a la mà, va caure malalta i va caure al terra. Els seus companys, que estaven a prop, van intentar ajudar-la, però ella ja estava morta. Els seus companys van anar a buscar ajuda i van trobar un cotxe de policia. Els policia van arribar i van trobar la tendadora morta. Els policia van anar a buscar ajuda i van trobar un cotxe de policia.

També s'havia importat bestiar boví de Txecoslovàquia i de la República Argentina; d'aquests països

setes argent, sense perjudici d'altres mesures, de les
que prometem parlar en un altre article.

F. COSTA

Una sorollosa ovació posa fi a l'interessant conferència del senyor Lluhi.

Una sorollosa ovació posa fi a l'interessant conferència del senyor Lluch.

INFORMACIO POLITICA

nos bañistas... Presidente, Plavida.
De la Cooperativa de Productores de
dra...
terrocarriol Mollet-Caldes de Montbunya
que dejaría centenares familias sin tra-
bajo. Presidente, Rabassa.
Dels industrials... "Industrials tot
dels valls veuen creixent l'inflació con-
tinuació ferrocarriol Mollet-Caldes de
Montbunya per evitar crisis treballa."
Cortés, Samper, Cerdà, Fújo i Sala."
Conferència de Riera Puní
La Secció de propaganda del Centre
Autonòmic de Dependents del Comer-
ci de la Indústria, ha organitzat per avui
a un quart d'onze de la nit, una confer-
ència pública a càrrec del seu comite-
i d'informació, el Sr. Joan Barba.
El Sr. Riera Puní, el qual de-

La circumstància d'ésser el conferenciant president de la novella agrupació catalana de "Catalans d'Amèrica" l'haureu ressit una llarga temporada a l'Argentina ostentant el títol de president de C. A. I. C. L. donen a aquesta conferència un interès extraordinari.

Una carta de condol

El Centre Català d'Esquerra del Clot amb motiu de l'onze aniversari de la mort de Francesc Layret, ha enviat el següent carta a la gent d'Eduard de Sureda a la ciutat: La Junta del Centre Català d'Esquerra del Clot ha acordat per unanimitat, transmetre's la seva més fervent adhesió en l'onze aniversari de la mort del vostre germà, el magnanyat Francesc Layret, vilmant a

que hem soterrat per sempre.

Fem vots perquè el sacrifici que fa de la seva vida en tasca d'apostolat per millorament de la ciutat, obrega serai a fructifera. El secretari, A. Castells.

Conferències d'orientació femenina

Divendres, a tres quarts de vuit de vespre, tindrà lloc a l'Ateneu Barcelonès una conferència del doctor J. Trabal sobre el tema: "Educació integral de la dona", la qual forma part del cicle d'orientació social femenina que organitza el Club Femení i d'Esports.

En Pere Comes a l'Ateneu Pi i Margall, de la Barceloneta

"Sis mesos de regidor" és el tema

donarà el vinent dissabte, dia 5, a deu de la vetlla en Pere Comes, tinent d'Alcalde i President de la Comissió Cultura de l'Ajuntament, a l'estatge de l'Ateneu P. i M. de Sant Telm, 58 62, de la Barceloneta.

Germanor Catalana i Republicana de Gràcia

Aquesta entitat ha organitzat per dissabte vinent, dia 5, una extraordinària vetllada patriòtica a profit del moment que ha d'erigir-se al nostre honorable President de Catalunya a Bages Blanques.

Es posarà en escena el drama en tres actes: "Un quefa a la coronela".

El bisbe protesta

El bisbe de Barcelona ha publicat

clerals del nostre Ajuntament.

Diu així:

"Aquest és el contingut impiadós, és tanca en la degradada proposta addue salivants, com salivants, les intencions íntimes dels simpatitzants a la causa, i així, segur que cap d'ells par- ta tan lluny la seva impietat. I jo tenim l'esperança que no arribarà a proposició a traduir-se en acord feliç per mica que reflexionin sobre la seva extrema gravetat.

Mentrestant, aixequem la nostra protesta contra aquesta proposta i la prevegem en totes les seves parts. Protestem singularment contra la leninitat que es vol donar a l'acte diuement.

I donant les gràcies als senyors nòrdors que amb tanta valentia defen-

El vinent diumenge, dia 6, anirà a Lleida, on donarà una conferència pública a l'Institut d'Instrucció pública en Marcellí Domingo.

La conferència tindrà lloc al Centre de Camps El·lísis i versarà sobre el tema: "Possibilitat d'un partit d'esquerra catalana".

Per la tarda, el ministre serà a l'Hotel de la Ciutat de Barcelona.

La tasco que cal que faci la
lat no pot, ni de bon tros, ésser
nostra. Fem una crida, per tant, a
la nostra terra, Catalunya.
I així, la química o les matemà-
tiques, a qualsevol de llurs aspectes i de
aplicacions, i a aquells catalans que
d'altres terres igualment les coneex-
en entrin a la Societat Catalana
d'Ciències Físiques, Químiques i
Matemàtiques, i col·laborin amb llurs
colls a la major prosperitat espè-
cial de la nostra terra."

30 MILIONS DE PESSETES
regala als seus clients, en parti-
cions del Sorteig de Nadal, LA CA-
DEL'S SALDOS. Escullers.

Intent de suïcidi

La velleita Rosalia Valls, asilada Sagrat Cor de Jesús, es va tirar per finestra a un pati amb el propòsit de posar fi a la seva vida.

Es va fracturar la columna vertebral quedant en gravíssim estat.

canizaristes"

Ahir, al Restaurant Orient, es va celebrar l'anunciat banquet al regidor tradestista senyor Solà de Canizares. acudiren bon nombre de comensals entre ells, moltes senyores. Això considerat com un enyor dels orgadors.

Hi hagueren els esperats discursos contra l'Esquerra Republicana i s'hagueren coses molt divertides. Els al de la Lliga no hi eren.

No hi faltaren els consabuts incidents inseparables del senyor Solà de Canizares. A l'ambient s'hi notava, nox-

sabilitats

La Comissió de Responsabilitats d'Ajuntament, per tal de completar l'investigació ja iniciada a la posta de dita Comissió per escatament dels nous milions de pesavalats al Metropoli Transversal, a signat una informació pública per termini de quinze dies hàbils, s'annuncia al Butlletí Oficial de la Província i tres diaris locals, amb el que tots els veïns denunciïn tot el que puguin interessar a la comissió.

UMA
in REBAIXA en cobertes i o
CE STATI
CENTRAL: ARAGÓ, 270 i 272
NOTA. — Grans descomptes a rev

—Crec —ha dit—, que el problema de gran interès per a Aragó, hauria d'estudiar ràpidament l'Estatut i presentar-lo als Còrps, a fi de que Aragó sigui, com sempre ha estat, la Catalunya.

—Quines matèries deu comprendre l'Estatut d'Aragó? —li he preguntat.

—Les fonamentals, deuen ésser: el d'administració, la primera, que ha de donar àrdua a l'Estatut, la que es reïx a l'Hisenda de les tres províncies aragoneses, cercant com a base de la qual, la propietat de llurs riqueses dràuliques, que cal estimular fins al possible, el comerç i l'indústria, i els seus rius i l'aprofitament màxim d'aquests aigües, per compte de l'organització regional.

**En Dario Romeu pledeja
l'Ajuntament**

L'Ajuntament avui, probablement acordarà compareixer en qualitat coadjuvant en el recurs contenciós administratiu interposat per en Dario Romeu i altres, contra l'acord de l'Ajuntament de la data del 1931, el qual va declarar lesiu el Pla Municipal Permanent de 31 de desembre del 1928, i el de la Junta Directiva de l'Exposició Internacional de 1929, ambdós, relatiu a l'execució de les obres de la Plaça d'Espanya.

Aquest afer figura a l'ordre del dia de la sessió que aquest vespre celebrarà el Ple de l'Ajuntament de Barcelona.

La Conferència de la Taula Rodona segueix el mateix camí d'èxits de la S. de les N.

Ha acabat amb un fracàs
Londres, 2. — Els treballs de la Conferència de la Taula Rodona, han acabat amb un fracàs.
En el seu discurs, el primer ministre posa de relleu que si bé la porta ha quedat oberta per a negociacions noves, evidentment els negociadors han tingut poca sort. La qüestió de les minories a l'Índia, ha motivat les divergències essencials perquè, mentre els musulmans exigien igual representació que els indus als consells federals i municipals, els hindús, per boca de Gandhi s'hi oposaren. — Fabra.

Malgrat tots els esforços, la lliura esterlina acentua la seva devallada

85.12 a París i 3.25 a Nova York
Londres, 2. — Malgrat de que ahir a la tarda la lliura esterlina amb relació al franc i al dòlar, semblava sostenir-se més ferma, aquest matí el mercat de canvi ha obert amb evident fluctuació, cotitzant-se a primera hora el canvi sobre París a 85.12 i sobre Nova York a 3.25, que són els canvis més baixos que s'han registrat fins ara.

Els diaris, en general, comencen a comentar el descens de la divisa anglesa i no distingeixen l'ur preconcipit. Segons "Evening News", la baixa es deu a la venda en massa de lliures esterlines per part de l'estranger, i a l'emigració de capitals de la Gran Bretanya, per la qual cosa és de creure que el descens de la divisa s'anirà accentuant-se. "Evening Standard" argumenta contra el sistema de restriccions sobre la moneda, i diu que mentre la llibertat d'operar no es restableix, no es demostrarà la vàlua exacta de la lliura esterlina. — Fabra.

Un diari diu que la S. de les N. és una organització merament burocràtica

I FA ELOGIS DE L'ACTITUD PRESA PER ESPANYA

París, 2. — El diari "L'Ére Nouvelle" diu que per a la Societat de Nacions pugui exercir plenament la seva influència, deu ésser no una mera representació burocràtica dels governs, sinó dels pobles en si.
A aquest respecte cita el cas de la República espanyola que ha sabut comprendre molt bé la transcendència de la missió de la S. de N. en acordar en la seva Constitució, que la retirada d'Espanya de l'organisme de Ginebra deu ésser acordat per majoria de vots del Parlament.
Això, a la vegada que lloable, és una lliçó per aquells governs que acullen els acords de l'Assemblea de la S. de N. com merces recomanacions teòriques. — Fabra.

LA SUPER-PRODUCCIO

Hi haurà excés de cotó, però hi haurà també excés d'homes que no podran vestir-se

París, 2. — El "New York Herald" publica una informació, segons la qual els Estats de Carolina del Sud, Geòrgia i Alabama, en una reunió celebrada amb assistència dels governs, ressaltant, havien decidit no secundar el moviment iniciat per a la limitació de la sembra de cotó per a l'any 1932. Aquest acord tendrà la virtut de renovar la perillosa competència que es fa de temps en temps productors de cotó, dels Estats Units.—Fabra.

EXPULSIÓ D'ELEMENTS INDESIDERABLES

El govern creu que anarquia i tràfec de dones són coses que es poden lligar

Buenos Aires, 2. — El govern ha decidit procedir a l'expulsió de nombrosos estrangers indesiderables que s'han refugiat en aquesta capital. La majoria dels expulsats són coneguts per ocupar-se en el tràfec de dones i per llurs idees anarquistes.—Fabra.

La situació dels camperols a Rússia Els comissaris del poble els donen facilitats

Riga, 2. — Segons notícies de Moscou, els comissaris del Poble han decretat que els llauradors russos una vegada hagin fet l'entrega a l'Estat del contingent dels cereals que els correspon, podran vendre el remanent a les organitzacions soviètiques locals al mateix preu que hagin venut a l'Estat.—Fabra.

El Govern anul·la unes concessions petrolíferes

Buenos Aires, 2. — El govern després d'estudiar les protestes rebudes ha decidit anul·lar les concessions petrolíferes que fent ús d'autoritats il·legals havia fet l'interventor general de l'Estat de Salta.—Fabra.

Tancament de la Borsa d'Atenes

Atenes, 2. — La Borsa està tancada fins el dia 2 de gener, per decisió del ministre d'Hisenda. — Fabra.

Vers una col·laboració econòmica franco-alemanya

Berlin, 2. — La primera reunió del Comitè franco-alemany per a l'estudi de les qüestions econòmiques que afecten els dos països, tindrà lloc el 15 de desembre. En ella es tractarà del Conveni de comerç franco-alemany i de la col·laboració econòmica entre els dos països.—Fabra.

Les Corts Constituents

S'aprovà un dictamen concedint vuit milions de pessetes a Guerra. — Es refusà una esmena sobre el vot femení, que el condicionava a una prova en eleccions municipals. — Es refusà, per unanimitat, un article demanant que es mantingués el sou als clergues de més de 50 anys

Començà la sessió a dos quarts de cinc, amb els escons buits, sobretot els de la minoria socialista. A poc a poc anaven entrant els diputats fins a les onze. Els treballadors del cap del Govern, després dels acords precs i preguntes, ocupà la tribuna per llegir diversos projectes de llei que passaran a la Comissió corresponent.

S'aprovà un dictamen de la Comissió de Presupostos concedint un crèdit per valor de vuit milions de pessetes al ministeri de la Guerra.

El senyor PENALVA defensà una esmena proposant un article transitori sobre el vot femení que diu: "El derecho del sufragio a la mujer que se otorga en el artículo 36 de la Constitución será efectivo en las primeras elecciones que se celebren. Para las de representantes en corporaciones regionales y provinciales, el derecho del sufragio femenino no entrará en vigor hasta las primeras que se convoquen después de haberse llevado a efecto la total renovación de los actuales Ayuntamientos".

S'obrí un llarg debat en el qual els socialistes anaven contra l'esmena, encara que les senyoretes Nelken i Kent la van defensar.

A l'hora de la votació votaren a favor Acció Republicana, els radicals i radicals socialistes menys el senyor Balbontin, i en contra la minoria catalana, gal·leses i progressistes.

El rebutjà l'esmena per 127 vots a favor i 131 en contra.

El senyor GUERRA DEL RIO defensà una altra esmena proposant que s'afegís un article addicional en el qual es faci constar que es respectarà els drets a percebre els havers, als sacerdots que els reben de l'Estat, majors de cinquanta anys, amb exclusió dels arquebisbes i bisbes.

La Cambra rebutjà per unanimitat aquesta esmena.

Es donà compte d'una altra esmena que proposa que es considerin part integrant de la nació els territoris espanyols de l'Àfrica Occidental. L'esmena és rebutjada en votació ordinària per una gran majoria de vots.

Es llegí una altra esmena en la qual es proposa que es digui que en dissoldre les actuals Corts el president de la República, no s'aplicaran els efectes de l'article 81.

El signant de l'esmena diu que la seva proposició no és amb caràcter d'article addicional i en vista d'això, queda l'esmena per a una altra ocasió.

El senyor GONZÁLEZ LOPEZ demana que si es considera l'Estatut de Catalunya com a una de les lleis complementàries que han de discutir les actuals Corts, en igual concepte es tinguin els Estatuts de les altres regions.

Diu també que no presenta aquesta esmena amb el caràcter d'article addicional.

El PRESIDENT anuncia que ha acabat l'aprovació del projecte constitucional, la qual cosa no vol dir que estigui sancionat, puix que requereix que després de la correcció d'estil per la Comissió, sigui votat a la Cambra i obtingui majoria absoluta.

El senyor BLANCO pregunta a la vegada si el president de la República pot dissoldre les Constituents tenint en compte que la Constitució l'autoritza per a dissoldre la Cambra.

El senyor JIMÉNEZ ASUA, per la Comissió, diu que ja hi ha una proposició en aquest sentit.

El MINISTRE DE JUSTICIA ocupa la tribuna i llegí un projecte de llei que passa a estudi de la Comissió corresponent, i s'aixeca la sessió a les 8'10 del vespre.

El dia del President

Madrid, 2. — El senyor Azana està en el seu despatx de la "Casa de Bonaparte" poc abans de les dotze, signant expedients de tràmit amb el general sots-secretari.

A la tarda hora sortí per fer algunes visites de caràcter diplomàtic anant després a la Presidència.

Per aquesta raó no va poder rebre al general de la primera divisió orgànica, senyor Villegas, el qual anà a oferir-li els seus respectes, al coronel de l'escola de tir i a una nombrosa audiència militar.

El palau presidencial

Madrid, 2. — El cap del govern arribà a la Presidència a dos quarts de dues de la tarda i manifestà que havia visitat amb els altres ministres el palau d'Orient.

Reorganitzaren les habitacions anomenades del Duc de Gènova les quals han d'ésser residència provisional del president de la República, perquè el govern ha refusat la idea de decidir sobre cap dels edificis que s'havien ofert per a aquest fi.

Se li feu notar que segons dels uns periòdics es trigaria uns tres anys en construir un nou palau per a la Presidència de la República, i el senyor Azana contestà:

— El terme serà el temps estrictament necessari perquè s'arregli d'una manera o d'una altra, però ara havia de resoldre's perquè quanquès pocs dies per l'elecció de cap d'Estat.

El President del Consell rep visites d'importància

Madrid, 2. — Visitaron al president del Consell, els directors generals de la Guàrdia civil i seguretat.

LA RESIDENCIA DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

El ministre d'Hisenda, en vista de l'èxit aconseguit en l'apertura de les Corts, serà nomenat Cap de cerimonial

El ministre d'Hisenda donà compte als periòdics de la visita realitzada pel Govern, al palau d'Orient.

Digué que havien estat a les habitacions anomenades del Duc de Gènova, en les quals foren residència del príncep d'Astúries.

— Seran aquestes les habitacions del senyor Alcalá Zamora, o bé únicament les ocuparà per a les actes oficials?

— Tant mateix, seran la residència, no solament per el futur president, sinó per a tota la seva família.

Les habitacions conegudes amb el nom de Duc de Gènova, no reunixen, efectivament, condicions, però les de príncep d'Astúries, tenen una major amplitud.

Sembla decidit pel Govern, no assolir cap dels palaus oferts, i clar és que com a conseqüència hi haurà necessitat d'habilitar encara que provisionalment, les habitacions que disposa.

— És vostè mestre de cerimònies dels actes que hom prepara amb motiu de l'elecció de president de la República?

— Si jo vaig ésser com vostès saben, l'encarregat d'organitzar els actes que se celebraran amb motiu de l'obertura de les Corts, i com que allò sortí bastant bé, ara m'han encarregat d'això.

— Existeix el projecte de que tingui extraordinària solemnitat l'acte de la juramentació?

— Vindran, amb tal motiu forces de marineria, de miquellets de Guipúscoa, Navarra i Alava, minyons de Viscaya, mossos d'Esquadra de Barcelona, un grup de forces indígenes de nostra zona del protectorat i les autoritats totes del Marroc.

La carrera es cobrirà després de la promesa.

— Serà dia festiu?

Fantasia zoològica

Aquest matí l'atzar ens ha posat a tret d'un llop. D'un autèntic llop d'aquells que en els contes devoren nines incautes i en la realitat delmen ramats d'ovelles. Naturalment que nosaltres no perillàvem, ja que el llop a què ens referim es trobava comodament instal·lat en una gàbia del Parc de la Ciutadella.

Tot d'una hem observat que el llop plorava. Nosaltres que sabem que ploren i perquè ploren els cecodrils, no ens explicàvem que podia motivar l'aflicció del nostre llop. I sentint-nos periodistes abans que tot, hem decidit entrevistar-lo.

L'animal, relativament ferotge, ens ha esguardat primer amb una ullada menaçadora i ens ha ensenyat les dents. Com que això solen fer-ho tots els animals que hom interroga, ja sabem que era simptomàtic de què el llop seria locuc. No ens enganyàvem. Assabentat del nostre desig, ens ha explicat, tot seguit, a què obeïa el seu desconsol.

— Amic, no us admiri que jo plori com una fembra el que no he sabut defensar com un mascle. De mica en mica el meu prestigi se'n va perdent. Abans el llop era per excel·lència el devorador d'homes, en aquestes latituds on no abunden els tífers, encara que no manquin. Ara ja no hi tinc res a fer. És l'home mateix el que cura d'escometre els seus semblants amb furia molt més pregonja que la que jo empro mai per famolença que em senti... No us cregueu que exagero. Aquest matí hi havia aquí a prop — segons m'ha contat un colom que n'ha estat testimoni presencial — una colla d'homes que xerrotejaven ells amb ells de les seves coses. Altament, hi havia els habituals concurrents a aquestes jardins ensenyats i vuit-centistes, gent que no fa cap mal a ningú ni és capaç de matar altra cosa que les hores... Doncs bé, tot d'una ha sortit de trascanç, una allau de gent uniformada, la qual, sense com va ni com costa, ha començat d'atunyar els desvassats, sense distinció d'edats, sexes ni categories, i en un dir Jesús, han deixat net aquest Parc... que totjust pateix penúria de visites!... I si no han devorat els apallissats, ha estat per manca de preparació, no pas per manca de gana... Ja ho faran, ja ho faran algun dia, i aleshores, què serà dels llops?...

J. M. F.

Interinitats

Vivim una hora ben qualificada d'inintermitència. Ho és, segons confessió del nostre gloriós cabdill, l'hora de la Generalitat. És evident. Hom no pot actuar amb aquella serenitat que només una cosa certa encomana. Hom ha de descurar la solució d'una sèrie de problemes que, per manca d'autoritat material — la moral ja ens l'havem guanyada —, no se sap si comptarem amb el beneplacit dels que "encara" manen a casa nostra.

Es interí el comanament a Barcelona. Encara hi ha dualitats molestoses. Encara hom ha de dependre, per a una sèrie de coses, del que mana una autoritat que no és la que el poble ha volgut. No és en una sola mà tot all que es refereix l'Estatut de Catalunya i, naturalment, hom no pot desenvolupar el seu voler sense que topi amb el voler dels altres.

N'hi ha més de coses interines, però n'hi ha que, malgrat la interinitat de l'hora, no ho són. Ens referim a què no és interina — no s'ho creguin pas, senyors monàrquics emboscats! — la República. Tot un poble la va votar el dia 12 d'abril, tot un poble la proclamava, aclamava dos dies després. I aquesta victòria no és una victòria interina; ja República és ferma, és ja segura, és, pes a qui pesi, estable.

Hi ha qui no s'ha donat compte d'això. A l'ex-capitania general, a "Jefatura" superior de policia, de la Llaienta, a la Delegació d'Hisenda — i entre altres de menor importància — hi ha qui no s'ha donat compte d'això.

Un periodista preguntà que podia dir-li referent a una notícia publicada en un diari del matí, respecte a una suposada desconfiança que hi ha hagut en el partit radical socialista i el ministre digué que desconfia.

La crisi a les fàbriques d'armes

Madrid, 2. — El director de Seguretat digué que no tenia d'afegir res més a les manifestacions fetes a Sant Sebastià.

Afegí que en aquella capital el visitant, acompanyat de falçades d'Elbar, una comissió de fabricació d'armes de caça, per a manifestar-li que alguns industrials de Madrid, deixaren en suspens les demandes d'armes que tenien fetes, altres les deixaven de compte i alguns han demanat l'aplacament de pagament.

UNA DUANA A LA CAPITAL DE LA REPUBLICA

L'Ajuntament de Madrid ha sol·licitat de la Cambra Oficial de la Indústria el seu informe sobre la conveniència d'establir una Duana a Madrid, amb motiu de la proposta presentada per un senyor regidor.

La Cambra, que s'ocupa d'aquest assumpte en diferents ocasions, l'última el mes de novembre de l'any 1924, obra una informació pública sobre el tema d'industrial de Madrid, i la seva opinió per a tenir en compte les seves opinions en preparar el seu escrit de contestació a l'excel·lentíssim Ajuntament.

El terme d'aquesta informació acabarà el dia 15 d'aquest mes.

JACINT MATA

Reunió del Consell de Ministres

Les Corts actuals han de durar fins l'aprovació de les lleis complementàries substancials amb la Constitució, i és a la Cambra a qui pertoca ampliar o restringir el nombre de les que entrin en aquesta adjectivització

Madrid, 2. — Ahir es va reunir el Consell de ministres.

El Consell deliberà sobre la possible durada de les Corts Constituents i respecte a la presentació d'aquelles lleis complementàries que hagin d'ésser sotmeses al seu examen i resolució.

S'ha convingut que respectant el compromís contractat en la convocatòria de les Corts actuals, aquestes hauran de procurar que la seva durada s'estengui fins a l'aprovació d'aquelles lleis complementàries substancials amb la vigència efectiva i l'esperit de la Constitució. El nombre i característiques d'aquestes lleis correspondrà determinar al Govern que és constituïent.

A les Corts pertorcarà acceptar-les en llur integritat, restringir-les o ampliar-les.

El Govern ha deliberat a més, sobre les reivindicacions dels ferroviaris i ha arribat a la conclusió que solament és possible arbitrar mitjans que millorin la retribució dels obrers menys remunerats dels camins de ferro, elevants en un tres per cent la facturació de mercaderies i deixant a l'Estat beneficiar el personal amb la quantitat que li correspongui amb càrrec a l'assegurament ferroviari.

El Govern ha cedit l'atenció dels obrers socials a la situació del Trencall, l'especial ferroviari i els recursos que no podran menys d'ésser necessaris per a les obres públiques i les reformes socials, portades a terme i en vies de resolució.

El ministre de Comunicacions ha donat compte al Consell de les sancions acordades per l'administrador de la Companyia Telefònica, contra els delegats obrers que han intervingut en la redacció de contractes de treball, resolent que el ministre realitzi les gestions necessàries i adopti les mesures que cregui convenient, per a evitar tota derivació degradable d'aquest afer, i fer complir el contracte de treball promulgat.

Marina. — Decret, reorganitzant la mestranga permanent de l'Armada.

El Congrés Carrilare

Segona sessió

Madrid, 2. — A dos quarts d'onze continuà la seva sessió el congrés ferroviari, presidint el company Gregori Guerrero.

Trifon Gómez fa ús de la paraula i diu que sent no poder manifestar el seu pagament, perquè no ha correspost el govern a l'adhesió del sindicat.

Les darreres frases de disgust que puguin dirigir-se a les companyies les sotmet a l'execució.

Avui, no tenim uns transports organitzats, a més d'haver tingut sempre les companyies quan han volgut per a organitzar el servei i no han servit els interessos generals del país.

Després de molts anys de gestió, les empreses presenten uns ferrocarrils en decadència per la desertada direcció i desorganitzada administració.

Els que paguen les conseqüències són els agents i obrers, que no han pres part en la gestió i per lo mateix no tenen responsabilitat.

En acordar-se a l'octubre de 1930 de manar un augment de sous i jornals, els dirigents del sindicat no varen creure que les empreses accedissin i per això es dividí el govern.

Després les empreses presentaren les seves demandes l'any 1924 amb el nou règim ferroviari i el govern demana els interessos que no s'han pagat dels 1.800 milions de pessetes que aportà el Govern.

Les darreres frases de disgust que puguin dirigir-se a les companyies les sotmet a l'execució.

Des de l'any 1924 els agents i obrers ferroviaris no han tingut cap augment de sous i jornals.

Així els anys del nou règim ferroviari, molt beneficiós per a les empreses, és just que ho demanin els seus agents.

En el mes de maig, des del congrés de Salamanca, s'acordà fer més pèidic el Govern de la República i el mes de juliol es feren oficialment. I quin judici pot mereixir un govern que...

Les declaracions del senyor Galarza

Madrid, 2. — Amplien les declaracions del senyor Galarza tramessas abans:

El senyor Galarza féu constar després que en relació amb les armes de caça el decret publicat no posa cap obstacle perquè els senyors facin servir les seves armes sempre estiguin en posesió de les corresponents llicències.

El citat decret tampoc implica obstacle per a la concessió de noves llicències, i per tant, es poden fer com sempre.

L'únic que s'ha fet — afegí el senyor Galarza — ha estat una requisita de llicències.

Digué també que havia mantingut l'obertura d'un expedient al comissari excedent, senyor Martín Vagues, per a jutjar la seva conducta com funcionari i en l'expedient del qual podran declarar quants ho creguin oportú.

Així mateix, el senyor Galarza que en arribar a Madrid s'havia vist sorprès per una declaració del senyor Jacint Benavente en la qual es parla de la violació de la seva correspondència i per si en ella es pogués fer al·lusió a la seva persona, el qual no s'ha produït.

Encara que el senyor Galarza havia de fer constar que en el temps que porta al front de la dita dependència, no ha estat oberta ni interceptada cap carta al senyor Benavente ni a ningú.

Es cert que la direcció de Seguretat tenia notícies del contingut d'alguna carta del senyor Benavente, però això deu a que la persona a la qual anava dirigida ha facilitat còpia de les mateixes.

Un crim al poble de La Reguera

Oviedo, 2. — A La Reguera, Ajuntament que està als voltants d'aquesta capital, s'ha perpetrat un acte criminal. Hom diu que Ignasi Suárez va estar, en companyia de Jesús Álvarez, després d'acabar una una taverne d'aquell poble, després varen sortir plegats pel camí de Premeño. Cap dels dos arribà a llur casa i a l'endemà va ésser descobert el cadàver d'Ignasi, el qual presentava el cap destruït a cops de pedra.

Com a presumpte autor del fet, ha estat detingut el Jesús, el qual nega la seva participació, assegurant que s'havia separat d'Ignasi abans d'arribar al camí on va aparèixer el cadàver d'aquest.

Encara que el mòbil del sagnant fet es creu que no fou motivat pel robatori, es tenen sospites de que l'autor pugui ésser el Jesús, el qual es va ballar amb Ignasi, que igual que ell, estava embriac.

El jutge ha ordenat la incomunicació de Jesús.

Trobada de nombrosos cartutxos en terrenys que pertanyen a un convent de Godella

València, 2. En terrenys pertanyents al convent de frares de Godella, un llaurador va trobar nombrosos cartutxos Remington. Es donà coneixement a la guàrdia civil, que practicà un reconeixement, trobant alguns cartutxos més.

Les eleccions a Nova Zelanda

Wellington, 2. — Resultats de les eleccions generals. Coalició, 52. Laboristes, 24. Independents, 12. Agraïts, 1.

Les coalicions o governamentals comprenen 28 reformistes i 10 del partit unit i 5 independents.

Tots els ministres han estat reelegits, excepte el d'Agricultura.—Fabra.

Esquerra Republicana de Catalunya

FEDERACIO DE BARCELONA CIUTAT

Demà, a les deu del vespre, es reunirà a l'estatge de l'AVENÇ OBRER CATALA DE SANT ANDREU i amb caràcter urgent, el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona.

El local de l'Avenc és a la Plaça del Comerç, 3, i la reunió tindrà lloc a les deu del vespre.

LES OBRES CLASSIQUES

L'odisea d'un quadro del Tiepolo valorat en 1.500.000 francs

Durant el mes de maig de 1930, es parlà molt de les aventures sobrevingudes a un quadro del célebre pintor italià Tiepolo (o que, almenys, li és atribuït), que s'intitulava "Crist i l'adulter". Aquest quadro torna a fer parlar d'ell, doncs la seva odisea encara no s'ha acabat.

La baronessa Landauer havia portat darrerament aquest quadro d'Alemanya per mirar de trobar comprador a la Ciutat d'Azur. S'havia establert, per una temporada, a una vila anomenada "La Gioconda" a Roquebrune-Cap-Martin.

Ella havia trobat un possible comprador en la persona de l'arxi-millionari italià, mister Edmund Saver, qui es disposava a comprar-lo per la suma de 1.500.000 francs. Però abans de tancar tractes, M. Saver volgué que un expert dictaminés sobre el quadro, i fou M. Faust Squadrilli l'encarregat d'aquesta tasca.

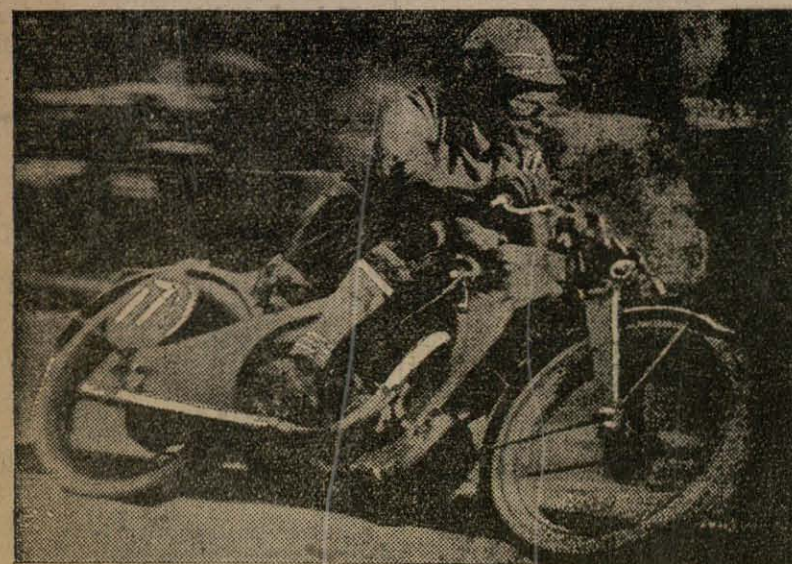
Després d'una sèrie d'inspeccions, el Sr. Squadrilli conclougué que el quadro era fals, i la baronessa Landauer fou perseguida judicialment.

El quadro fou tramès a Marsella, a casa del doctor Bérud, director del laboratori de policia, el qual conclougué que el quadro podia ésser autèntic i era conseqüència la baronessa Landauer no ho processada.

El quadro aleshores fou enviat al tribunal de Nica, i el relator, M

els esports

Visions de velocitat

Un home llençat a cent vint-i-cinc quilòmetres per hora sobre d'una motocicleta, és un dels de les velocitats del qual s'esmuny fins de la impressió a centèssimes de segon de l'objectiu de la màquina fotogràfica.

Vegis aquesta fotografia on ha quedat plasmada de manera impressionant, per la sensació de velocitat que dona la figura d'aquest motorista portant a cap un intent de "record" a l'Autòdrom de Brooklands (Londres), efectuat per Schaepppe.

Boxa

Aquesta nit al Nou Món

Davant Bergwall, La Roe tindrà ocasió de palesar la duresa del seu punch

La Roe és un dels homes, en el pes fort, que més ha agradat a Barcelona. Cal tenir en compte que ha guanyat tots els seus combats abans del límit i això és quasi bé prou perquè al públic li agradi. Però, a més d'això, cal remarcar la seva serenitat que no el deixa emportar-se com a altres per un nerviosisme inexplicable en homes de classe. Això fa que els seus combats siguin nets i tinguin bona acollida per part del públic.

Pa uns dies va arribar, acompanyat del seu manager, el suec Bergwall. Encara que no hem vist boxar, per la seva "estampa" es pot dir que és un home molt dur i agilitat, el que pot ésser un greu inconvenient pel negre La Roe, el seu adversari d'aquest vespre.

El seu combat està fixat a deu rounds, però nosaltres som dels que creiem que tan aviat hagi tocat el "gong" tothom esperarà l'aparició del k. o., que es preveu sempre en homes d'aquesta categoria.

Els altres combats que enquadren la vetllada són també força interessants. Començarà el programa amb un combat a sis rounds entre Arandiga i Pierre. A continuació d'aquest, hi ha tres combats a vuit repasses entre Mayo i Espilgues, Llorens-Maza i Clua-Llibre. La vetllada que ens ofereix avui Barcelona-Ring haurà d'ésser molt ben acollida pel públic, car el programa s'ho val.

A París

Locatelli va guanyar per punts a Pete Nebo

Dilluns va tenir lloc al Palau dels Esports, de París, l'anunciat combat de boxa Locatelli-Pete Nebo, que s'emportà l'itallà per punts després de dotze repasses d'aferrissada lluita, que el públic va aplaudir molt.

Quan s'inicià el combat, Nebo va sortir llençat del seu recó, impressionant a l'itallà per la seva rapidesa, malgrat aquest conèixer l'estil de l'americà. Atacant amb "swings" d'esquerra molt llargs i a tota velocitat, Pete Nebo guanyà de molt el primer round, produint

formidable impressió. Les set primeres repasses se les endugué l'itallà, el qual es cansa materialment de colpejar l'itallà i posant a prova la resistència d'aquest.

Al setè round, Locatelli va sortir disposat a jugar-se el tot pel tot i aleshores es va veure com Pete Nebo estava fatigat. Les següents repasses foren guanyades per Locatelli, i els jutges donaren a aquest la victòria per punts.

En la mateixa reunió, el campió itàlia dels pesos galles, Alfred Maguain, fou batut per punts per Fladner.

Aiguabarreig

Equis pesetes

Un cas anecdòtic va donar-se al Barcelona en començar una de les temporades de futbol, a l'hora de fixar els jugadors de la nova lliga. El president del mateix fou el fotogràfic ex-graciant, Sastre, un dels jugadors que en el temps que portava jugant pel Barcelona ha estat més discutit i més combatut.

Sastre, segons ens han dit no estava disposat a firmar la seva fitxa si no li donaven una prima a l'acte de posar la signatura.

—Que no vol firmar?

—No, jo voldria...

—Digu. Quin inconvenient hi ha?

—Jo voldria equis pesetes.

Els directius parlaren breument i fou invitat Sastre novament a signar.

—Bé, digui què vol, que ho parlaré amb la directiva.

—Sastre, equis pesetes.

El directiu va quedar estranyat.

—Molt bé, digui què són aquestes equis pesetes, que vol?

—Doncs, miri, equis pesetes... és el que puguem treure a Sastre, és les equis pesetes. Pel que es va veure al·lèrgia de l'itallà, el qual fou actor, va ocórrer l'olimpiada d'Anvers quan havien de jugar l'equip belga i l'espanyol.

Samitier avaluava de capítol i no sabia quina era la porta que més interessava escollir en començar la partida.

L'arbitre va tirar una moneda a l'aire i Samitier digué:

—Cara!

La moneda va donar la sort a Samitier però aquest no sabia per quin camp decidiria.

Per fi va dir al capítol contrari.

—Jo no sé. Diguí vostè mateix.

El capítol belga no es feu repetir la indicació i ràpidament signà amb l'index una de les portes.

Aquella—diguí.

Samitier no volia altra cosa i ràpidament va dir:

—Ho sento. Precisament anava jo a triar-la.

Aquesta se quedà amb la porta que li havia signat el belga car ell havia guanyat amb la moneda el dret d'escollir.

Malgrat tot, Espanya va ésser eliminada en el partit, al perdre amb Bèlgica per dos gols a un.

Davant dels partits de Londres i Dublín

Un article interessant del seleccionador nacional de futbol Josep M.ª Mateos

El seleccionador nacional de futbol és avui dia un home d'actualitat. Es sens dubte la més destacada figura de l'esport espanyol.

Les seves decisions són avui dia sospesades i mesurades per l'afició, que espera amb gran interès els dos partits que l'equip d'Espanya ha de disputar contra Anglaterra i Irlanda a Londres i Dublín.

Mateos ha publicat un article molt interessant a un periòdic de Madrid, el contingut del qual volem oferir als nostres lectors reproduint-lo íntegrament.

Diu Mateos:

"El seleccionador tiene obligación de escuchar consejos y de soportar censuras; pero creo yo que se podrá sacudir las insidias que le lancen. Así, por ejemplo, un periódico catalán ha dicho que determinado jugador ha sido seleccionado (y no lo ha sido, por cierto) simplemente por parecerse su ideas políticas a las mías."

Es sencillament despreciable ese ataque. Es para lamentar que haya escribiendo de deportes mentalidades tan romas y tan llenas de pobreza de ideas.

Ahora hay, por lo que he leído, no sé qué participación de los clubs que aportan internacionales en la tercera parte de los beneficios que quedan netos en los partidos después del ida y vuelta. Seguramente es una "millonada" por cada "uno" internacional.

Pues bien, ha habido un grupo de listos, de los que se pasan de listos, y que al pasarle Dios sabe de qué serían capaces, a juzgar por sus pensamientos, que dijeron que yo seleccionaba a Blasco por favorecer al Athletic de Bilbao con esa participación económica.

Claro que después de verle actuar a Blasco frente al Madrid y en los entrenamientos, esos desdichados se han metido debajo de la mesa.

Lo curioso es que una personalidad, muy personalísima, del Athletic, me había visitado para pedirme que seleccionase los menos posibles, porque se les causaban quebrantos económicos a causa de las condiciones que tenían concertada una excursión para los días de los partidos internacionales.

Y le contesté lo que contestaría a los impertinentes que lanzaron aquella insidia:

—Llevaré los que sean precisos, ni uno más ni uno menos.

Y que por cierto esa personalidad, muy personalísima, hizo su gestión con una corrección exquisita.

Cuando la selección de abril último contra Irlanda recibió la visita de Aguirre para decirme:

JOSE MARIA MATEOS

teatre i cinema

Film parlat en castellà

AL Cine Urquinaena

PROGRAMA

Cinematogràfica ALMIRA

ARGUMENTS

"La casa de la flecha"

Film Jacques Haik parlat en francès i fet per HENRI FESCOURT. Creació de LEON MATHOT

Fa alguns temps, corren cartes anònimes a la Vila de Dijon, que han portat algun drama i alguns suicidis.

Mat s'ha pogut detenir a l'autor d'aquestes cartes, que sembla estar molt al corrent dels escàndols de la Vila.

En el moment que comença l'acció, una anglesa molt rica, que viu a Dijon, Mms. Harlowe, ha rebut una carta anònima, obligant-la a posar 50.000 francs al secret del seu saló. Si no obeeix, correrien per Dijon cartes comprometedores, dient que ella fou l'amant de Simon Harlowe abans d'ésser la seva muller.

La vella senyora no es deixa enganyar. Sospita del seu suïcidat, Waberski. Confia les sospites a la seva fillola Betty, que amb Waberski, és tota la seva família. Té com Waberski i Ann Upcott, la senyoreta de companyia de Betty, d'un post d'acòrdi per robar.

Aquella tarda, Betty, va a un ball, acompanyada del seu promès el jove Maurici Thevenet. No hi queda a la casa més que Mms. Harlowe, Ann Upcott i una cambra.

Al matí següent, troben a Mms. Harlowe morta a la seva habitació. La mort sembla natural. Mms. Harlowe li agradava el beure i era lògic hagués mort d'una crisi cardíaca.

Dies més tard, Waberski, fins a veure's desheretat a profit de Betty, acusa a n'ella d'haver enverinat a Mms. Harlowe.

El misteri queda confiat a Langeac, Comissari del Servei de Recerques, el qual es presenta a Dijon amb Jon Frobisher, l'advocat de Betty, encarregat dels seus assumptes a Anglaterra.

Comencen les diligències; l'autòpsia confirma que no hi ha enverinament. Mms. Harlowe declara formalment que s'ha comès un crim a la casa. Ell ha descobert a la Biblioteca un llibre que tracta de certa sageta impregnada de Strophantus, metzina mortal dels indis; una nota de l'autor indica que aquesta fletxa pertany a Simó Harlowe de Dijon i que la metzina de la sageta pot conservar la seva força durant 15 anys.

Langeac afirma que Mms. Harlowe ha mort assassinada, amb l'autor d'aquesta composició que no deixa rastre en el cos.

Qui ha comès el crim? Waberski afirma que ell anà a pescar als voltants de Dijon, mes desgraciadament, ningú el veí. Ann Upcott declara que havent-se adormit a la Biblioteca, sentí veus a l'habitació de Mms. Harlowe a dos quarts d'onze i es pensà que l'enfermera i cambra donaven una injecció per a prevenir la crisi alcohòlica.

De totes les persones que poguin tenir interès en la mort de Mms. Harlowe, Betty, sembla innocent.

Si un crim ha estat comès a l'hora indicada per Ann Upcott que s'ha fixat en el rellotge que hi ha al secretor, dos quarts d'onze, ella no torna del ball fins dos quarts de dues. Mes Waberski, persisteix en l'acusació; és Betty qui ha enverinat a Mms. Harlowe, mitjançant la metzina de la sageta i aquesta metzina ha estat preparada per un químic sense escrúpols de Dijon: Jean Cladell. Langeac i el Juge d'Instrucció de Dijon, després d'investigar a casa de Jean Cladell, pugen arribar al precís moment de sentir un crit d'agonia: un home acaba d'ésser assassinat a poques passes d'ells. Malmaten la porta massa trid. L'assassí surt per un al-

tre sorridia i ha tingut temps de posar el cadàver a un auto i fugir.

Qui ha assassinat a Jean Cladell? Quin còmplice ha volgut suprimir-lo?

Totes les sospites cauen, netament, damunt Ann Upcott i Waberski. Ann Upcott tem ésser detinguda, demana a Betty que l'ajudi a fugir; la jove emocionada per les supliques de la seva companya, accepta i convenen que Thevenet, portarà a les dues en un lloc, on fàcilment i per avió podrà arribar a Anglaterra.

Langeac els deixa marxar als tres; Waberski, misteriosament, segueix l'auto. Mes Langeac ja sap que els criminals no se li poden escapar, ja que en l'interval ha descobert el seu secret; i sembla amb ell a l'advocat Frobisher.

Entrem els dos a la Vila Harlowe i allí Langeac descobreix a Frobisher un pas secret que porta a una Vila misteriosa. Aquesta segona habitació pertany igualment a Simon Harlowe i fou abandonada des de la seva mort. Desobres la màquina d'escriure amb la qual foren escrites les cartes anònimes. Veuen el cadàver de Joan Cladell assassinat pels culpables i descobreixen per fi la dissolució de Strophantus i la ringa que espanta la seva última víctima.

Quina deu ésser la última víctima? Per a Frobisher la víctima tan sols pot ésser Betty.

Mes una hora més tard apareixen al subterrani Thevenet i Betty. Amb l'ajut de la cambra, porten un cos mort; és Ann Upcott, que per les declaracions corria el perill de delatar involuntàriament al Juge d'Instrucció, els veritables culpables, Betty i més que tot a Thevenet, jove arrivista, sense escrúpols, que no dubta en veure's mancat de diners, cometre aquest crim. La detenció no es feu esperar.

Waberski, arriba amb la cara plena de sang d'una baralla en la qual intentà defensar a Ann Upcott i la seva fillola Betty en solitari l'embolic per Betty Harlowe. Aquesta arribà a dos quarts de dues del matí i per tant no podia haver comès un crim a dos quarts d'onze.

Aquesta última explicació la dona Langeac Ann Upcott havia vist en un mirall el rellotge de Mms. Harlowe fora del lloc algunes hores abans, i el canvi de les agulles causà l'error.

DIUEN LES EMPRESES...

Romea

AVUI, ESTRENA DE "RADIO XICAGO, W. P. H. 15"

Aquesta nit s'estrena al teatre Romea "Radio Xicago, W. P. H. 15". Aquesta obra ofereix la singular novetat de desenvolupar-se tota en un estudi de ràdio instal·lat a la part alta d'un Hotel de Nova York. És la primera obra teatral que col·loca l'acció en aquest interessant lloc.

Tota ella passa al voltant d'un assassinat que es fa en l'estudi mentre es realitza un número de cançons.

Un cert doctor Workman, espiolista, és misteriosament assassinat durant la seva habitual conferència diària per ràdio. La seva mort es relaciona amb una sèrie de robatoris que tenen en comú a tota la ciutat.

A l'arribada de la policia, la sospita de la mort violenta recau sobre els heroïnes de l'obra, i entre ells, amb preferència, sobre Walter Brokenchild, jugador de gran fama, en realitat, jugador de l'acció. Després s'acusa a Ralph, el funcionari del Control, i així van recaient sobre alguns dels personatges. La intriga de l'obra té una gran emotivitat amb els amors de Walter (senyor Davy), amb la seva secretària Dorothy (senyora Vila), la qual, encara en el moment més difícil pel seu xicot, quan tot sembla acusar-lo, i fins quan es detingut, segueix tenint fe en la seva innocència.

L'obra, plena d'incidències, uns còmics, dramàtiques les altres, absorbeix l'interès de l'espectador en tot moment. "Radio Xicago, W. P. H. 15" és per tots els conceptes una obra sensacional.

Olympia

Per a demà, dijous, a la matinée de dos quarts de cinc de la tarda, la diòpsia de l'Olympia, a més del ja habitual passeig per la pista a la gent menuda en els ruquets argelins, ha acordat un nou obsequi pels concurrents a l'esmentada matinée.

Es tracta d'observar-los amb cinc monedres de cinc cèntims cadascuna, entre els assistents a la dita funció, perquè el petit servei un record de la simplicitat que regna als espectacles infantils que es donen a aquest coliseu.

A la nit tindrà lloc una altra funció de Circ acòrdi, present-hi part tots els números que componen el colosal programa de l'Olympia.

Divendres, a la tarda, es donarà funció de circ, tota vegada que a la nit tindrà lloc el primer dels dos únics grandiosos concerts de jazz "Ray Ventura and his Collegiens" de joves francosos, mestres tots en l'art musical corresponent al jazz.

Teatre Nou

Aquesta nit es representa al Teatre Nou, a petició de nombrosos admiradors de Marc Redondo, la cèlebre sarsuela que porta per títol "El cantar del arriero". És tan gran la creació que en l'esmentada obra fa aquest parton, que els seus admiradors que avui són ja una legió, volen oïr-lo de nou cantant la popular partitura del mestre Díaz Gilles.

Demà se celebraran dues funcions populars. A la tarda, en "vermouth" ecònom, Marc Redondo cantarà "El cantar del arriero", representant-se, a més, "Miss Guindalera" i a la nit, també a preus populars, es posarà en escena "La Viejecita", "La loca juventud" i "Miss Guindalera".

Seguix assajant-se amb tota cura la sarsuela dels senyors Adame i Torrado, música del mestre català Joaquim Zamañacois "El caballero del mar", la qual s'estrenarà la vinenta setmana. El protagonista d'"El caballero del mar" és Marc Redondo.

De quants estrenes ens anuncia Margarita Xirgu, "L'esperança", de la qual ens ha parlat a Goya, un dels més interessants és el que aquesta nit ens ofereix. La personalitat teatral del gran dramaturg francès Lenormand, es prou coneguda per a justificar l'espectacle que l'estrena de la seva obra "Los fracasados", una desgraciada, ja que es tracta d'una de les millors produccions de Lenormand, que admirarem al través d'una versió castellana, exacta, sense retalls com la que ha fet en Montaner.

Per altra part, tenim entès que la interpretació que fan tant Margarita Xirgu com l'Alfons Muñoz, del drama de Lenormand, és una de les seves millors interpretacions. A aquest efecte cal recordar que Lenormand, el qual assistí a l'estrena del seu drama a Madrid, escodada la representació, aljuntat els seus autèntics als del públic, digué que entre totes les seves interpretacions que li tots els teatres de l'estranger ha pogut admirar del seu drama cap de tant gran relleu com el que li oferi Margarita Xirgu.

Teatre Novetats

Amb molt bon èxit i amb molt bones entrades, es representa actualment en el teatre de Novetats, la comèdia en quatre actes "La senyora del castell de Shonstone", d'André Bissón, traduïda al català pels senyors Rodella i Ribá.

"La senyora del castell de Shonstone", adaptació escènica d'una novel·la de la cèlebre escriptora Florence Barclay, autora de "El Rosari", de la qual obra s'han editat milions d'exemplars en tot el món, és una comèdia encantadora, d'una moralitat irreprovable i d'una singular valia artística i teatral. Possedeix quatre actes bíblicament construïts i conduïts; els sentiments són canalitzats amb seguretat i la sensibilitat del espectador es desperta d'una manera molt delicada. Malgrat les situacions intenses i de tractar-se d'un cas psicològic d'emoció profunda, resulta una comèdia amable, sentimental amb encertats moments i contrastes d'humor i de graciosa placidesa.

Teatre Còmic

EL MATINEE DE DEMA, DIJOS I LA MARXA TRIOMFAL DE "LAS LEANDRAS"

El dijous a la tarda es darà una representació extraordinària de la famosa revista "Las Payas", que té tant gran èxit, i que tant les acudieses còmiques com la partitura del mestre Roselló, són més celebrades cada dia.

Totes les nits s'hi segueix representant-se al teatre Còmic "Las Leandras".

En la labor de la companyia en dita obra no cal major encert. Del quilo de belles tiples, de que està dotada no pot demanar-se res més. Triomfan Laura Pinillos i Sara Ferrer, vedettes d'indiscutible mèrit; la jove i bella ballarina Isabelita Hernández, i aixímateix Nena Dubens, creadora del paper que se li ha començat com també Elenita Escudé i totes les altres tiples i víctimes.

Funció benèfica de Gala

Femina

El dia 18 del corrent, a un quart d'onze de la nit, es presentarà el film FOX

MAMÀ

basat en l'obra de GREGORIO MARTINEZ SIERRA, en el qual fa el seu "debut" en la pantalla

Caterina Bàrcena

Aquesta funció serà benèfica de famílies necessitades de Barcelona, a les quals es destinara l'import íntegre de la recaptació en la forma que oportunament es farà públic.

Tenint en compte el 5 altament humà i caritatiu d'aquesta sessió, l'Agrupament Femení de "PALESTRA" ha accedit a patrocinar-la i a prestar la seva desinteressada col·laboració.

El preu únic de les localitats serà de CINQ PESSETES, i podran ésser retirades tots dies, a partir del 10 del corrent, en la guixeta del CINE "FEMINA", de 11 a 1, o en el domicili social de "PALESTRA", Corts Catalanes, 592, primer, de dotze a dos quarts d'una.

AVIAT ES DONARAN MES DETALLS

Un miting a favor de la Universitat Catalana

Ahí, al Teatre Escola, organitzat per diverses entitats escolars de diferent ideologia, tingué lloc un acte a favor de la insaureció de la Universitat Catalana sota la presidència de l'estudiant Alfons Puig.

Al primer a fer ús de la paraula fou l'estudiant Jaume Carrera, el qual començava remarcant que l'acte que se celebrava no era organitzat per cap agrupació política determinada i que era l'única necessitat que se sentia d'impulsar d'un cop la Universitat Catalana. Exhortà tots els estudiants perquè treballin per la catalanització de la nostra Universitat. (Aplaudiments.)

A continuació parlà l'estudiant Jordi Digne que és hora que el poble s'assabenti dels desigs de la classe estudiantil.

Fou allistat a les tasques del II Congrés Universitari Català i reconegué el dret dels altres idiomes, sempre que amb aquest reconeixement no vulguin foragiar el nostre. (Fou aplaudit.)

Parlà després el senyor Narcís de Carreres. Les seves primeres paraules foren per lamentar-se de la inhibició del nostre plet per part de molts estudiants, com catalans per convicció — afegeix — i la nostra tasca ha d'ésser més ferma que mai i hem de treballar perquè tots els estudiants de Catalunya demanin la catalanització de la Universitat.

Fou notat la coincidència que en l'acte d'avui hi prenen part homes d'oposada tendència política, però agraïment per un intens amor a la terra catalana.

Afirma que més que de la catalanització de la Universitat caldria parlar de la catalanització de l'ensenyament.

Exposà la necessitat d'usar la llengua pròpia en l'ensenyament, la qual cosa va lligada amb l'autonomia de Catalunya, i no pot existir una cosa sense l'altra.

Advoca pels drets de les minories ensenyant-les en llur idioma, però fent-los participar el nostre ensenyament, i els preparats a la nostra Universitat. El que cal portar a la Universitat és l'esperit de Catalunya.

Adreçant-se als estudiants els diu que aquest entusiasme que senten per la causa de la nostra universitat és el factor més altres companys per tal que tots junts puguin contribuir a la to-

tal catalanització de la Universitat. (Fou aplaudit.)

El senyor Rosell i Vilà parlà a continuació començant per afirmar que el problema universitari és essencialment polític.

Afirma que cal que la Universitat Catalana sigui ben sola i ben lliure.

L'orador es declara contrari a l'establiment d'una Universitat nostra enfront de l'espanyola, puix això representaria una barreja o una barreja seguida que no podem admetre.

Les cultures — seguí dient — són filles de la raça. Cal portar el nostre esperit a la cultura.

Tronquem l'orador comenta les actituds de determinats polítics espanyols dels que sempre s'han distingit contra les coses nostres.

Acabà dient que de cap manera podem renunciar que les Universitats de tota la raça catalana siguin ben catalanes, i que el dia que l'autoritat d'uns pocs estudiants s'imposi, la Universitat Catalana arribarà a ésser un fet. (Fou aplaudit.)

El senyor Rovira i Virgili parlà en darrer terme i digué que no és solament de professorat, sinó que és una qüestió que afecta tot el poble.

El principal interès dels pobles dominadors va sempre contra la intel·lectualitat, perquè el nostre poble ha de romandre al costat dels nostres estudiants. Afirma que seria un error gravíssim formar una Universitat amb dues llengües.

No podem consentir de cap manera que el nostre dret a l'ensenyament en un altre, la qual cosa seria equivalent a exigir-li una companyia que ben bé no necessita.

Què menys podem fer nosaltres que aspirar a la creació de la nostra Universitat? diu. Aquest problema és d'ànima, d'arrel. Fins ara, la nostra Universitat no n'ha tingut d'ànima i una Universitat d'aquesta manera és morta per la cultura.

El senyor Rovira i Virgili parlà en discurs demanant la col·laboració de tots per tal que ben aviat sigui un fet la catalanització total de la Universitat.

Ologué l'acte l'estudiant senyor Puig, el qual exposà l'absència del mestre Pompeu Fabra, que molt a desgrat no pogué assistir-hi.

mai, ni encara no ho han fet perquè l'any 1925 s'amplien les places de trenta a vintanta.

Sisè. — Que com a aclariment important a l'extrem anterior cal dir que dels setze companys que ara protesten solament un estava comprès entre els trenta primers de la llista de vuitanta.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

LA DESAPARICIÓ DEL COMERCIANT D'ANVERS

Un subministrador de benzina ha vist el cabriolet de M. Krélinger conduït per un altre

La policia belga té dues pistes: segons una, el jove comerciant hauria estat assassinat, segons l'altra, aquest ha passat a Holanda.

LES CONSEQUÈNCIES D'OFERIR UN PREMI

Cada dia, nous testimonis, tots però fantàstics, augmenten la informació del jutjat, complicant extraordinàriament la marxa en la instrucció que ha obert la policia sobre la misteriosa desaparició del comerciant Robert Krélinger.

La família del desaparegut reb, diàriament trenta o quaranta lletres signades o anònimes, senyalant el pas de l'indústria d'Anvers per diverses regions d'Europa; són nombroses també les missives, els firmants de les quals, s'ofereixen com a detectius privats.

Malgrat aquest devalsi de testimoniatges, fa 15 dies que no se sab res en concret del jove Robert Krélinger, desaparegut el dijous, dia 11 de novembre quan es dirigia com de costum a sopar a la casa la seva amiga a Brussel·les.

M. Krélinger no vivia doncs sol amb la seva mare. Encara que domiciliat legalment a Anvers, en realitat feia tretze anys que vivia a Brussel·les amb una francesa, en un hotel particular del barri de Schaerbeek.

L'amiga del jove Robert, molt coneguda en els medis socials, i apreciada de tots, pel seu tacte i correcció, fa quinze dies que viu en una constant angonya.

La policia i tota la gendarmeria del reialme, no tenen ni un moment de repos empenyats en trobar la pista del desaparegut.

DECLARACIONS DE NOUS TESTIMONIS.—ES TRACTA D'UN CRIM? Un subministrador de benzina, a Tàrrida, assegura que la nit del dijous, dia 11, prop de les quatre de la matinada, un desconegut conduït un cabriolet semblant al que s'assenyala com desaparegut, trucà a la porta fent-los llevar perquè li omplís el dipòsit.

El cotxe havia de ser un cotxe de servei i no tenia prou bidons, i s'ofereix d'acompanyar l'automobilista a un garatge proper.

Pel camí, remarcà el garatista, que al costat del conductor del cabriolet s'hi trobava, en l'ombra, una forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

El xifre explicat que era el seu amic que dormia tapat amb una manta.

Si aquest cabriolet, que segons un altre testimoni, ha estat vist entre Boom i Wilbrock, s'ha aturat, sempre el mateix, a Tàrrida, aleshores totes les probabilitats són de que es tracta d'un crim, tal com ja preveiem en la nostra darrera informació.

En el cas d'acceptar-se l'hipòtesi de que M. Robert Krelinger ha estat assassinat pels bandits, s'explicaria aleshores la coincidència d'aquests dos testimoniatges, suposant que un dels bandits fent-se càrrec del cotxe i portant amb ell el cotxe, hauria arribat a Tàrrida per camins poc freqüents, on s'hauria vist obligat a detenir-se per proveir de benzina.

Aquesta operació feta, el bandit hauria repartit, sempre d'ent el mort, de cada cadàver, en forma humana, recoberta d'una roba.

ESPECTACLES PUBLICS

OLYMPIA

Avui, dimecres, nit, a un quart d'onze: TOT EL MAGNE PROGRAMA DE CIRC EQUESTRE en pista i escenari prenent-hi part tots els artistes:

CORTINI L'home dels 100.000 dòllars
LOS 7 NELSON Formidables acrobates

LOS 4 ALGEROL Els reis de l'aire, triple salt mortal
LOS 6 WILKES Extraordinaris barristes

Troupe Cheerways i els seus ximpànecs
Raney Jongleurs
The 4 Mongadors

TRIO ZACCHINI
AMADEO, PIETRO y FERRUCCIO Clowns parodistes musicals

Noves i gracioses entrades còmiques. — Intermittents pels augustes

Demà, dijous, a dos quarts de cinc: Grandiosa matínee infantil. Tot el programa d'Olympia. DEMÉS DELS GRANS PASSEIGS PER LA PISTA AMB ELS SIMPÀTICS RUQUETS, REGAL DE 5 MONEDES DE 5 DÜROS OR entre els nens de 2 a 80 anys que assisteixin a aquesta matínee

NIT, A UN QUART D'ONZE: TOT EL PROGRAMA D'OLYMPIA

DIVENDRES, NIT, A UN QUART D'ONZE: PRIMER DELS DOS UNICS GRANS CONCERTS DE JAZZ PER

RAY VENTURA AND HIS COLLEGIENS
DISSABTE, TARDA, SEGON CONCERT

Teatre Català Romea
Hospital, 51. Telèfon 19691.

Compania VILA-DAVI

Avui, dimecres, a un quart de 11:

Estrena

de l'obra nord-americana, original de Ramsay Mac Lean i Eleanor Jeffery, adaptació de Melior Font.

RADIO CHICAGO, W. H. P. 15

Sorprenent novetat teatral

Una emissora en escena dirigida per Radio Barcelona

Decorat nov de Batlle i Amigó

Aparells amplificadors de Standard

Piano de la Casa Izabal

Demà dijous, tarda infantil:

LES AVENTURES D'EN TITELLETA

NIT:

RADIO CHICAGO, W. H. P. 15

Teatre Català Novetats

Avui, nit, a les 10:

La senyora del Castell de Shenstone

Divendres: L'ARTS' estrena

ELS TRES PRETENDENTS D'ANTONIA

Circ Barcelonès

Demà dijous, nit, grans festival famós: El Gurri, Niño Robles, El Triunfo, Niño Constantino, Niño la

Aldo, Quadre de ball: La Extrema, La Flores, La Faneta, La Romero y La Capitana. Los 3 ases:

Fanegas, Niño Utrera i El Cojo de Málaga

Dissabte, 7 atraccions: Espectacles MINERVA y TRIO LANTHOS

Teatre Poliorama

Compania de comèdies

MARIA LLUISA RODRIGUEZ

Avui, nit a un quart de 11:

La senyora Charleslón

gran èxit còmic de MARIA LLUISA RODRIGUEZ

Demà dijous, tarda: La senyora Charleslón. NIT: ESTRENA.

DOS DAMAS EN EL TABLERO

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, un mes.	Ptes. 2'50
Península, un trimestre.	" 7'50
Amèrica, un trimestre.	" 9'50
Altres països, un trimestre.	" 25'00

No es tornen els originals ni es manté correspondència sobre els que no hagin estat demanats.
Tota la correspondència, excepte l'administrativa, deu dirigir-se al Director.

cada dia...

Butlletí del temps

A les onze del matí, un raig de sol en la nostra taula de la Redacció. Un raig de sol, però, fugisser. Una llenca de sol que travessa per breus moments els núvols tacats de gris. I fred. El fred de la nit passada. Aquest fred que en el pessebre — cal començar a pensar en el pessebre, paralistes! — és farina en lloc de neu, però que en les nits de les ciutats — pobres, raïms de pobres als portals de les esglésies — és neu autàntica.

Senyors

Hom diu que els senyors propietaris del Liceu estan tan empipats. Criden, intriguen. Fins renequen, oblidant que són de la Lliga del Bon Mot i subscriptors de "La Vanguardia".

Els volien que la República no tingués teatre d'òpera. I han fet totes les ridícules coses possibles per a que això fos així. Com si la República fos incompatible amb l'òpera. Liceu era una mena de feu on anaven a presumir aquells migs senyors; tots aquells que no és que siguin senyors; és que en fan — però molt malament —; tots aquells que es creuen senyors perquè tenen una llauveria o una fàbrica de fideus.

Tots aquells que havien fet negocis sospitosos amb la guerra i amb la dictadura.

Es a dir: tots aquells "senyors". Faran bé aquells "senyors" en negar al Liceu la seva presència. Negaran bé amb un esperit divertidíssim de poblet i de panst — en seguir conspirant i armant complots.

Aquests "senyors" monàrquics i boicotejadors de la República, com a venjança que el Liceu s'obri, han pres el següent acord:

— Nosaltres no hi anirem.

Millor: atxi la sala del Liceu no farà aquella pudoreta de provincianisme i cursileria.

Importància i respectabilitat de les dretes

Aquest pobre home diu, tot entusiasmada:

— La dreta! La dreta és un gran partit!

I un que l'escolta, però sense fer-ne massa cas, comenta:

— En la dreta ja només hi creu el senyor Solà Cañizares. La dreta, amb líders com el senyor Solà de Cañizares, és de saïnet, una cosa que fa riure. I, si no, que no preguntem al públic de les sessions de l'Ajuntament.

DESPRES DE DISSET ANYS...

Un capellà de Vermelles fusellat pe s alemanys en 1914 ha estat inhumat solemniament

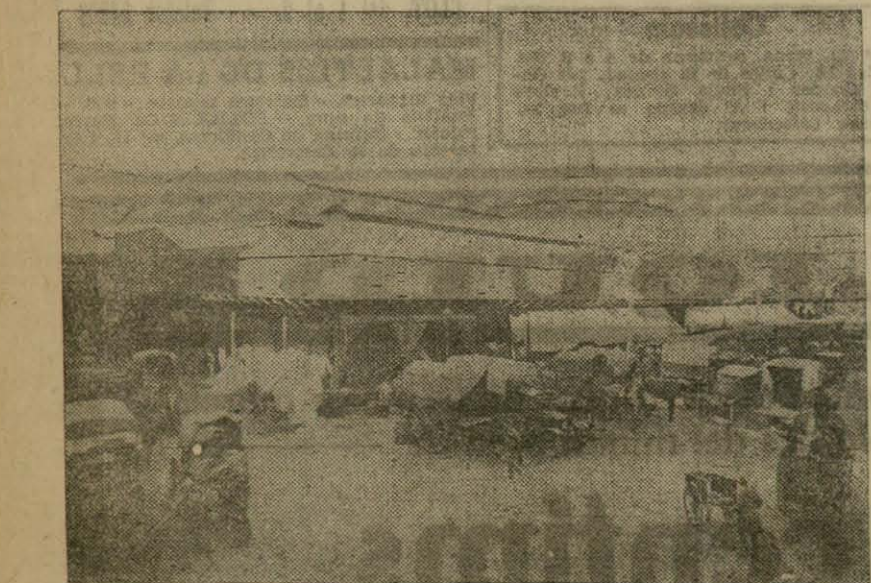
Fa uns dies a Vermelles, tingueren lloc les exequies del capellà Desourant, que va ésser fusellat en octubre de 1914 i el cos del qual ha estat trobat l'octubre prop-passat.

El Bisbe d'Anas, Monsenyor Butó, va procedir a l'inhumament del cos que provisionalment havia estat col·locat a un nínxol intermediari. Una comitiva composta per totes les societats de Vermelles i dels pobles veïns, es dirigí vers l'església on Monsenyor Butó recorda la gloriosa mort del difunt, fusellat pels alemanys pel delicte d'haver ajudat als aliats.

Mentres es cantaven els responsores, com que es porta a terme desguada, la multitud respectuosa i recollida va desfilar davant la despulsa mortal que va ésser inhumada a l'església de Vermelles.

El clixé del dia

EL MERCAT DEL BORN

Es un mercat que no te sort. Com si una maledicció hagués planat damunt d'ell, no ha pogut servir uns quants anys seguits per a una mateixa finalitat. Quan va aixecar-se, Barcelona el rebé amb joia. Era un bell mercat, que enorgullia a la ciutat. S'inaugurà solemniament i fins el beneï un bisbe. Però, estava maledit, pel que es veu, doncs el poble no s'hi engrescà i els venedors estaven sempre en majoria sobre els compradors.

Davant d'aquesta vida tan migrada, l'Ajuntament empenyí el mercat, llevant-ne trossos per a altres atencions.

L'activitat catalana

La indústria del cotó a Catalunya cent anys enrera

La indústria del cotó havia arribat, fa cent anys, a la nostra ciutat, a un florecement considerable. Catalunya posseïa, en 1881, quatre centes de milers de filatures de cotó, la major part de les quals estaven equipades amb màquines angleses continues i Mulmyns o bé màquines franceses i bergadanes. Dues d'aquestes màquines tenien per força motriu el vapor, que aleshores feia la seva aparició a Espanya. I les altres funcionaven per mitjà de màquines hidràuliques o per les més modestes cavalleries. El capital fix o el dels edificis, fàbriques, màquines i utilitat de les esmentades manufactures s'estimava en uns seixanta milions de rals. La producció de les mateixes era considerable, ja que filaven anualment sobre deu milions de filatures de cotó d'ordit i trames, segons les necessitats del consum i la demanda. En 1883 es construïren altres fàbriques dins les muralles de Barcelona, dotades de màquines de vapor.

Catalunya posseïa en aquella data, 1578 fàbriques de teixits de cotó, on es feien tota mena de robes llises, elaborades, blanques i de colors, d'entre les quals quatre estaven proveïdes de telers mecànics, dues mogudes pel vapor i les restants per màquines hidràuliques. En moltes d'aquestes fàbriques s'utilitzaven màquines jacobard per a tota classe de teixits llavors i en alguns es començava a teixir musselins amb excel·lents resultats. El capital, edificis, màquines i telers d'aquestes fàbriques s'avaluava en trenta milions de rals. La producció anual era de 200.000 peces, equivalents a set milions de varres i 52 mil dotzenes de mocadors de seda.

La fabricació de mitges de cotó al tel·ler era també copiosa emprant-se telers corrents, el valor dels quals era de tres a sis mil rals i també telers de punt Bobin i Jacobard que costaven de 16 a 24 mil rals.

Hi havien també uns tres-centes fàbriques dedicades a la petita indústria del cotó, de límits més reduïts, de caràcter eminentment casolà, dedicades a les filatures i torçats a la inglesa, mitja a l'agulla, cintes blanques i de colors, galoneries, cordoneries, serrells, mitges al tel·ler i de punt, etc., etc.

La indústria del cotó, tenia en peu, en 1881, trenta-sis fàbriques de blanqueig, amb màquines i aparells moguts per diversos sistemes; setze fàbriques de tint vermell d'Andròpolis.

noranta set de tnts comuns; vint i quatre d'adobs i enllustrat i moltes altres.

El capital que el ram del cotó tenia en circulació en 1883, era de 146.011.321 rals, el total del qual es repartia així: Filatures: 20.518.440. Teixits: 100.492.881. Estampats: 15.000.000. Altres derivats del cotó: 10.000.000.

Dependent de la indústria del cotó, era la de productes químics, en la seva major part, la que ja era, cent anys enrera, importantíssima a la nostra terra. Hi havien quatre fàbriques d'àcid sulfúric, nítric, muriàtic, sulfat de ferro i de coure, sal d'estany, nítrat de plom, etc. També hi havien 34 fàbriques de blau de Prússia, blanquet, cremor tartar, verdet, sal de Saturn, pinures i demés productes auxiliars. Així mateix hi havien set fàbriques de diferents colors, sals i matèries primes, moltes de maldó per al consum de les fàbriques de cotó, on es produïen fins a 60 mil arroses d'aquesta fàbrica, emprant-se a aquest objecte, unes vint mil fanegues de blat de Castella.

La indústria cotonera, fa cent anys, va motivar la instal·lació d'importanters tallers de maquinària a Barcelona, excedint el seu nombre de vint. Un d'ells, el del francès M. Lluís Perrenod, es dedicava exclusivament a la construcció de màquines per a la indústria que ens ocupa.

Els salaris dels obrers, en la indústria cotonera, ascendien a la suma de cent cinquanta milions de rals anuals, o sigui, la meitat del valor comercial dels teixits. En 1881, gràcies a les mesures protectores acordades pel Govern, la indústria cotonera gaudia de progressiva importància, havent aconseguit de bandejar d'Espanya el consum de fils de lli per a cosir, així com les cintes i llenços estrangers d'aquesta matèria, que foren reemplaçats amb una economia de la meitat del seu valor, pels cotons, torçats i teles blanquejats.

Copiant, per acabar, un paràgraf d'un estudi sobre la indústria del cotó, publicat en 1884, diu:

"La indústria dels cotons és de primera necessitat al principat perquè constitueix l'ocupació d'infinitat de braços per la seva gran subdivisió: perquè és essencialment domèstica i un recurs inapreciable per a les famílies pobres; perquè s'estén amb un vigor que promet incalculables béns i perquè consumeix una immensa quantitat de matèries brutes, fomentant el treball de les províncies productores".

El cas extraordinari de Matuschka

Quin era el mòbil dels seus crims?

A Viena, on ha estat detingut Matuschka, el criminal del qual ja hem parlat extensament en edicions anteriors, és objecte de discussió general el cas extraordinari d'aquest criminal enigmàtic. Quin era el mòbil dels seus crims? Matuschka no pertany pas a cap secta terrorista. Ha portat a cap tres atemptats amb un conjunt de cinquanta morts i un centenar de ferits. Aparent, doncs, com un dels més grans criminals que registra la història universal del crim. Però, què és el que l'impulsava a preparar aquests horribles atemptats?

El criminal ha fet una exposició serena i precisa dels seus tres crims espantosos. Calmós, sense perdre la sang freda, ha donat detall concret sobre la seva activitat abominable.

Hom ha controlat les seves afirmacions, i així s'ha pogut comprovar l'absoluta veracitat del que deia. Havent declarat que havia romput un tub i l'havia llançat en un llac prop de Budapest, un agent de policia buscant en el punt que Matuschka deia i ha trobat el tub. També digué que havia amagat una quantitat d'ecrasita a una cabana abandonada, i efectivament, en aquesta cabana ha estat trobada l'ecrasita.

Tots aquests detalls són explicats amb escrupolosa exactitud pel criminal, però quan se li pregunten els mòbils dels seus crims, adopta un tocat enigmàtic. Algú creu que es tracta d'un mitòman.

LA HISTORIA DE MATUSCHKA

Matuschka és fill d'un petit poble hongarès, Csanatver, on els seus pares eren masovers.

Constanti Matuschka donava proves d'una viva intel·ligència, i així decidí els pares a donar-li algun estudi. Així Matuschka seguí la carrera de mestre

M. MATUSCHKA

i un cop acabada, s'encarregà de la direcció de l'escola del seu poble.

Tenia desig de fer diners, i així el va decidir a obrir una drogueria, que li anava bastant bé.

Vingué la gran guerra, i Matuschka fou sotmetut a l'exèrcit hongarès. Soldat valent, decidit i consciencios, guanyà moltes condecoracions i el grau de lloc-tinent.

Ell pertanyia al cos de sapadors, que tenen la finalitat de destruir les obres de defensa, trinxeres i empalissades de l'enemic.

Matuschka aconsegueix aquests serveis de destrucció amb una mena de frenesi que els seus superiors atribuïen al valor guerrer.

Revingué la calma, fou signat l'armistici i Matuschka retornà al seu poble, on el seu comerç prosperava i el adquiria un sòlid nom de comerciant honorat.

Vingué la revolució comunista i Bela-Kun assumí el poder, però Matuschka, si bé anti-comunista, no sortí a lluitar contra els obrers revolucionaris; aquells esdevinents el deixaren indiferent. Cuiqué Bela-Kun i vingué la persecució contra els comunistes, però Matuschka tampoc intervingué. Solament el conflicte austro-hongarès, dos anys després de la guerra, aconseguí fer-lo sortir de la seva vida quieta; es va alistar com a voluntari amb el coronel Osterburg.

Algunes setmanes després, els voluntaris tornaven a casa seva, sense que Matuschka hagués guanyat més llorers guerrers.

Matuschka sentí el desig vehement d'enriquir-se, i deixà el seu poble per anar a viure a Viena, on munta una petita fàbrica metal·lúrgica. Té una caseta, un cotxe; fa obres de beneficència, dona grans sumes a l'església i als hospitals, adquireix fama de persona honorabilíssima. Després comença a viatjar, per què? És va al·lucinar, però amb motius plausibles, tant que la seva muller no pot tenir ni la més lleugera ombra de dubte.

Així en aquests viatges, ell preparava els seus atemptats esgarrifosos. I es extraordinàriament constant, que després de cada atemptat, ell es dirigia a una església, a restar abundantment i després enviava un telegrama ben afectuós a la seva família.

Heus ací una nova extravagància. Vés de Nord-Amèrica, i per afegeïda, d'Hollywood.

Anita Page, la coneguda artista, sembla que cada any gastava un dineral en aquest argument: "Mireu de casar-vos amb un jove que abans hagi estat declarat com a nola". Si deuen ésser freqüents aquests errors a Austràlia!

Cada dia augmenten els obrers sense feina. Cal posar remei a això sia com sia. La llei de Defensa de la República ha d'ésser aplicada als que volen boicotejar-la. Aquest problema ha d'ésser resolt abans que cap altre

CONFLICTE RESOLT

Per fi, el Liceu obrirà!

Ahí a la nit, va quedar resolt el conflicte que hi havia entre els Chors del Gran Teatre del Liceu i l'empresari senyor Felip Rodés. En una reunió celebrada a la Generalitat, va trobar-se una solució, gràcies al president del Comitè paritari senyor Leon, del delegat del treball senyor Ugué i de la intervenció del senyor Joaquim Pena.

Un altre cop el President de la Generalitat de Catalunya, s'ha posat al costat del treball i no ha permès que el Gran Teatre del Liceu deixi de complir el compromís contractat amb els músics i choris, que tantmateix són coactius obrers i necessiten l'ajut de les autoritats, davant de l'atropell que anaven a ésser víctimes.

Dissolte el Liceu podria començar la temporada, perquè a la sessió d'ahir a la Generalitat, varen quedar establerts els contractes que obliguen a l'empresari senyor Rodés, a assegurar el mínim de 60 representacions a músics i choris.

Les mateixes representacions que el senyor Rodés va contraure compromís de fer, davant la Junta de propietaris del Gran Teatre del Liceu, representada pel senyor August Rull. El president de la Societat de Coristes de Catalunya, m'ha demanat de fer públic el seu agraïment envers el President de la Generalitat don Francisco Macià, per haver resolt en justícia aquest conflicte que privava de treball molts obrers d'aquesta indústria de Part i a Barcelona, de la temporada del Liceu.

Una opinió de Giral

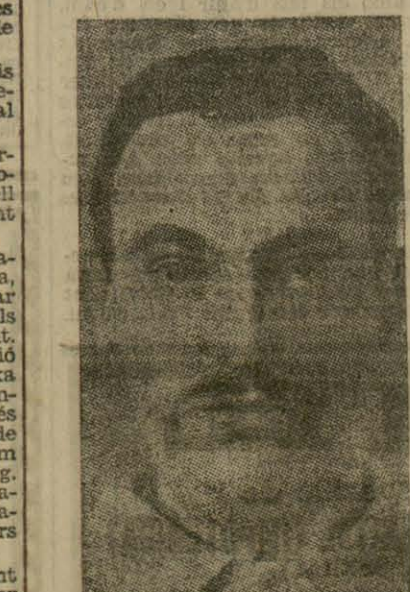
Creu que els socialistes han d'ésser exc osos

Madrid, 1.—Els periodistes parlaren amb el ministre de Marina i en requerir la seva opinió respecte la formació del futur govern, contestà:

— Així al president.

— Creu que ha d'ésser el govern tan heterogeni com l'actual? — Se li preguntà.

— No com a ministre, sinó com a Giral simplement, opino que el nou govern ha de formar-se a base d'una concentració republicana amb exclusió dels socialistes.

Max Cosyns

Ens han dit els telegrams que a la vinent primavera s'empenirà una nova exploració a l'estratosfera sota les ordres del professor Picard.

Està estudiant-se, per tal fi, una nova barqueta, feta sota un nou criteri científic.

El globus està ja a Angsburg, d'on sortirà, com a la primera vegada.

Heus ací, el retrat de Max Cosyns, detestable del professor Picard, i el cos del professor Picard. Es l'home a qui el competent al qual s'ha confiat l'atrevida empresa.

DE L'ESTRANGER

L'anècdota

Els que tenen el mal gust de gastar sense solta podran fer política a la Corregia, dels un periodista molt al corrent de les coses de l'illa de la Belle. Explicava que havent assistit a les darreres eleccions del Consell general, rectorat del desordenament de ment de des passions per una aventura que arreu, almenys en temps normal, no promou incidents sorollosos. En un municipi de tres mil habitants, un adroguer va vendre 25.000 grams de bales de revòlver, durant l'esmentat període electoral.

— Per tirar-se els uns als altres? — No, per fer soroll.

Mis Maida Jean Caton, té vint-i-dos anys; viu a Austràlia i es vol casar. En adreçar-se al Registre civil d'Holburt, ha sabut que estava inscrita com a noi, i que, si el servei militar no hagués estat suprimit, estaria actualment a la caserna. En el moment de la nàuxa l'encarregat de fer la correspondència declarava va cometre un error; se la va registrar amb el nom del pare.

Com que per la llei australiana les reclamacions referents a aquesta matèria no són vàlides si no s'han formulat dintre dels dos anys. Miss Maida Jean es trobà impossibilitada de fer reconèixer el seu veritable sexe. Però, per a consolar-la, després d'una mala de la burocràcia, l'oficial del Registre descolòri aquest argument: "Mireu de casar-vos amb un jove que abans hagi estat declarat com a nola". Si deuen ésser freqüents aquests errors a Austràlia!

La Premsa ha anat plena de les optimistes declaracions d'André Citroën, en retornar d'Amèrica. Explica aquells que, per tal de conquerir en els Estats Units una gran popularitat, pregona la prosperitat de tot el que ha vist. En el "Journal" nota especialment les impressions a Filadèlfia: "La gran revista 'Saturday Evening Post', tira tres milions d'exemplars en lloc de dos milions cinc-cents. Sembla que el sobrant el llegeixen els homes parats per a distreure's". En el "Journal Industrielle", Citroën, precisa: "Els parats aprofiten l'ur situació momentània per a passejar en automòbil... No els veig pels carrers, i per altra part, hom diu que a molts els ocuparan en novembre". Per a Citroën, tot sol, Ford va fer tocar la Marsellesa. Sextaxis per les facultats d'invenció a Amèrica perquè el periodista financer de Chicago ha dit que la invenció més important a Amèrica és avui l'atur forçat d'un cinquant per cent de tots els que són aptes per a treballar. Però tot anirà bé, següent a les seves previsions, despendran del seu coxe fins a l'últim moment".

Un dels més cèlebres lladres de Nova York ha volgut concedir una entrevista a un reporter. Ha manifestat amb melancollia que la crisi és verament general i que són "chó" no se'n lliura. "No val la pena de robar: Abans un podria arribar a deu dòlars per dia, com a xifra de negoci. Calia, és clar, pagar

l'Anterior. A Brasso, un poble gran hongarès, hi acaba de morir el comerciant Basil Schiller. Es celebrava la cerimònia religiosa de l'enterrament a l'església protestant i quan el pastor estava disposat a recordar les virtuts del mort, hom veié, entre l'emoió de la família, que s'esberrava i aixecava la tapa de la caixa, apareixent sentat el presumpte cadàver, mirant a tots amb estranyesa. El pànic va esclatar, la gent fugí corrent, mentre Schiller, tranquil, havent esperat en veure algú ajudat a sortir, ho va fer sol, anant-se'n a casa, on amb totes les penes va poder persuadir els seus que era viu i estava perfectament bé. A l'endemà les complicacions començaren. El director de les pompes fúnebres li presentà el compte de despeses, d'import 7.000 rals. La discussió s'envenimà, puix Schiller refusava obstinadament alegant que no deuria consentir a pagar essent viu les despeses del seu enterrament. Fou en va que l'altre protestés, donant la culpa als metges, que havent-lo hi encarragat la cosa ell, l'havia fet, i així l'altre dret a que se li abonés el compte. Per a persuadir, en fi, a un client tant poc comú, va oferir-lo cuidar el seu "veritable" enterrament, quan es morís de veritat, aleshores sense pagar un rai, si consentia ara fer-ho. Aquesta última oferta irrità encara més al client que llavors brutalment fora de casa l'habilitat comerciant. Aquest per altra part, ha portat la qüestió davant dels tribunals per a que l'obligui a l'indultar al pagament de les pèrdues que acaba de sofrir per aquesta estranya història.

N.

El crim d'Hospitalet

Els pressumptes agressors de Ferran Garcia seran acarats amb aquest. D'aquesta diligència se n'espera l' aclariment del fet

FERRAN GARCIA SEQUEIX EN LA MATEIXA ACTITUD

Tal com s'havia dit, ahir el jutge de l'Hospitalet cridà Ferran Garcia i el jutge de l'assalt, el seu despatx. La diligència ha estat nul·la: contra el que s'esperava, Ferran Garcia no solament no ha donat cap llum al sumari, sinó que l'ha complicat amb les seves constants contradiccions.

Una cosa, però, es despenen clara i evident: que Garcia no vol dir qui són els que l'agrediren. En les declaracions fetes al jutge, mostrà una preocupació i un esverament que s'han de fer remarcar.

L'actitud del Garcia es concreta en una sola idea, fixa, obsessió: De fugir l'acció depuradora de la Justícia.

MARIT I MULLER NO ESTAN D'ACORD

Insistí, doncs, el Garcia, amb més o menys variants, en les primeres manifestacions i sostingué fins a l'heroisme, que havia estat atacat per uns desconeguts els quals li robaren 48 pessetes.

Aquestes pessetes són l'origen de la discrepància entre marit i muller. La muller no creu en l'existència de tal quantitat. Ho sabrà prou ella, que aquell mateix dia quasi bé no pogueren menjar! Aquest contrast entre la misèria de la llar, cruel i evident i la fantasia que representa, suposar un robatori de 48 pessetes, aquestes circumstàncies, fa que la muller de Garcia no ho compregui i es resisteix, per bé que inconscientment, a col·laborar en l'actitud del seu marit.

El jutge municipal de l'Hospitalet, senyor Còmes, que actua amb atribucions especials, conferides pel de primera instància de Sant Feliu, no creu un borrall d'aquestes coses. La impressió de l'autoritat judicial és que Garcia no diu la veritat; no obstant, sembla que no s'ha pres cap determinació tocant a la llibertat del declarat ni el seu encarmentament en l'assumpció que es ventila.

ELS SUPOSATS AGRESSORS SERAN ACARATS AMB FERRAN GARCIA

Una última diligència que s'espera aclarir l'embull, serà portada a cap pel jutge municipal instructor. L'autoritat, que s'ha mantingut fins ara en una actitud molt reservada, sembla que coneix els agressors del desconegut, que morí, i de Ferran Garcia. S'assenyala a determinats individus, armats, i fins a un dels al qual la lluita amb el mort havia deixat una senyal a la mà dreta.

Aquests subjectes o els que l'autoritat suposa que són els agressors, seran acarats amb el fet, per si els reconeix. D'aquesta diligència se n'espera molt, puix no és de creure que si realment són els que l'hiniríngren la descomunal

Està en estudi, com diguérem dies passats, el projecte de modificació de la carretera de Barcelona a València, per tal d'evitar la travessia del Vendrell molesta i perillosa, que fa perdre molt temps als automobilistes i origina freqüents incidents.

Es tracta solament de cinc quilòmetres de carretera. Cins quilòmetres que posarien, com pot veure's en el pla adjunt, en comunicació la carretera de Calafell amb la de València a Molins de Rei. La premsa de Barcelona, Reus,

Vilanova, Tarragona, Tortosa, Reus, València, Alacant i Madrid, defensarà la millora i el Patronat Nacional de Turisme, de Tarragona i l'Atracció de Forasters de Barcelona, apolen la petició.

Els avantatges de dita millora no cal pas detallar-les. Per això creiem que la reforma serà un fet i que aviat un estalvi de temps i de perill s'oferirà als automobilistes que vagin de Barcelona a València, estalviant-los-hi la molesta travessia del Vendrell.

Una millora que s'imposa

La carretera de Barcelona a València

Està en estudi, com diguérem dies passats, el projecte de modificació de la carretera de Barcelona a València, per tal d'evitar la travessia del Vendrell molesta i perillosa, que fa perdre molt temps als automobilistes i origina freqüents incidents.

Es tracta solament de cinc quilòmetres de carretera. Cins quilòmetres que posarien, com pot veure's en el pla adjunt, en comunicació la carretera de Calafell amb la de València a Molins de Rei. La premsa de Barcelona, Reus,

Vilanova, Tarragona, Tortosa, Reus, València, Alacant i Madrid, defensarà la millora i el Patronat Nacional de Turisme, de Tarragona i l'Atracció de Forasters de Barcelona, apolen la petició.

Els avantatges de dita millora no cal pas detallar-les. Per això creiem que la reforma serà un fet i que aviat un estalvi de temps i de perill s'oferirà als automobilistes que vagin de Barcelona a València, estalviant-los-hi la molesta travessia del Vendrell.

focs de bengala

La bava tancada

Circulen entre la gent senzilla tota una gama d'absurditats, manecades de cap explicació racional i lògica, les quals, tanmateix són escoltades i admeses sense objecció per la gran majoria dels mortals. Un exemple: quan un infant de boiquers, comença de no fer bona cara i s'esllangueix i desmollora, no marcarà mai una veïna — o portera — que ens digui sentenciosament: "Aquesta criatura té la bava tancada".

I nosaltres, sempre tan assabentats, ignorem que la ciència no admet, ni explica ni vol saber res d'aquest diagnòstic empíric que suposa que una secreció pot tancar-se com el raig d'una aixeta. Els metges s'esgargamellen dient que això de la bava tancada és un conte xinès. Però les mares, fins i tot les cultes, es deixen ensarronar i a voltes volent obrir el que creuen tancat, emmetzinen, orbes, els seus fillots.

Una cosa semblant s'esdevé amb la llegenda creada entorn del càrrec de regidor. Una immensa multitud de ciutadans que desconeixen en absolut el funcionament de la casa comunal, que no té la més lleugera idea de com actua i es desenrotlla la responsabilitat edilícia judicial, amb seguretat pasmosa, els guanyos fabulosos dels regidors i assenyala, sense por a equivocarse, fins el procediment com les gallines els emplen d'ous d'or les àvies butzaques.

Recordo que una vegada uns amics volien que jo fos regidor. Com és natural, vaig oposar-me'hi, i un dels arguments que vaig emprar fou el següent: "De què xuró, jo que no tinc cap fortuna, si per atendre el càrrec em cal deixar el treball?"

I un dels que em contradicteu, amb un aplom sorprendent, em va respondre: "No us caldrà pas treballar. Prou que us portaran els diners a casa". I, sortint al pas de la meua protesta va afegir "que no et calia robar ni comprometre ningú. Que era una pràctica establerta de joia la vida. Que no hi ha cap regidor que quan es lleva al matí no trobi un sobre misteriós, amb mil pessetes, demunt la taula".

El més trist de tot és que això corre de boca en boca i fins persones solvents hi atorguen crèdit. Jo no diré que no es doni el cas que algun regidor entre molts pequi de voral o simoniac. El que no pot creure ningú que tingui dos dits de front és la llegenda del sobre quotidià que és tan veritat com la bava tancada.

J. M. FRANCES

UNA FERA NO GAIRE SOCIABLE

A la fira de Boulogne-sur-Mer un lleó fer ix greument un home

A la fira de Boulogne-sur-Mer hi havia instal·lada una magnífica "menagerie", en la qual figurava un lleó que era el mateix que dies abans havia